

LATVIJAS REPUBLIKAS MINISTRU KABINETS

18.03.2004

Noteikumi nr. 143

Rīgā

Kontroles un uzraudzības kārtība tirdzniecībā ar dzīvniekiem, dzīvnieku spermu, olšūnām un embrijiem ar Eiropas Savienības dalībvalstīm un trešajām valstīm

(prot. Nr.14 3.§)

Izdoti saskaņā ar
Veterinārmedicīnas likuma
25.panta 5.punktu

1. Noteikumi nosaka kontroles un uzraudzības kārtību tirdzniecībā ar dzīvniekiem, kā arī dzīvnieku spermu, olšūnām un embrijiem (turpmāk – produkti) ar Eiropas Savienības dalībvalstīm (turpmāk – dalībvalsts) un trešajām valstīm.

2. Noteikumos lietoti šādi termini:

2.1. veterinārā kontrole – jebkura fiziska kontrole vai administratīvas formalitātes, ko piemēro dzīvniekiem vai produktiem, lai tieši vai netieši aizsargātu sabiedrības vai dzīvnieku veselību;

2.2. uzņēmums – lauksaimniecības uzņēmums vai tirdzniecības uzņēmuma telpas Latvijas vai citas dalībvalsts teritorijā, kur tiek audzēti vai regulāri turēti šajos noteikumos (1.pielikums) minētie dzīvnieki (izņemot zirgu dzimtas dzīvniekus), un uzņēmums, novietne vai jebkuras telpas, kur tiek turēti zirgu dzimtas dzīvnieki neatkarīgi no turēšanas nolūka;

2.3. centrs vai organizācija – uzņēmums, kas ražo, uzglabā, pārstrādā vai veic citas darbības ar produktiem;

2.4. kompetentā iestāde – dalībvalsts iestāde, kas veic veterināro kontroli un uzraudzību;

2.5. oficiālais veterinārārsts – Pārtikas un veterinārā dienesta veterinārais inspektors vai Pārtikas un veterinārā dienesta pilnvarots veterinārārsts;

2.6. tirgotājs – persona, kas peļņas nolūkā regulāri, tieši vai netieši pērk un pārdod dzīvniekus, ja dzīvnieki 30 dienu laikā pēc to iegādes tiek pārdoti vai pārvietoti uz uzņēmumu, kas nepieder tirgotājam;

2.7. trešā valsts – valsts, kura nav dalībvalsts.

3. Noteikumi neattiecas uz mājas (istabas) dzīvnieku pārvietošanu no vienas dalībvalsts uz citu, ja par tiem atbild fiziska persona un tie netiek pārvietoti komerciālos nolūkos.

4. Tirdzniecību drīkst veikt tikai ar dzīvniekiem un produktiem, kuri atbilst šādām prasībām:

4.1. Eiropas Savienības prasībām (1.pielikums) tirdzniecībai ar attiecīgo galamērķa valsti vai nacionālajiem normatīvajiem aktiem, kas ievieš minētās prasības, bet dzīvnieki un produkti, kuriem šo noteikumu 1.pielikumā minētajos normatīvajos aktos nav noteiktas prasības, atbilst saņēmējas dalībvalsts noteiktajām prasībām;

4.2. tie nāk no uzņēmumiem, centriem vai organizācijām, kuras atrodas Pārtikas un veterinārā dienesta vai kompetentās iestādes uzraudzībā un kontrolē;

4.3. tie ir apzīmēti atbilstoši Eiropas Savienības noteiktajām prasībām par dzīvnieku identifikāciju un reģistrāciju un reģistrēti tā, lai nodrošinātu izsekojamību līdz to izcelsmes vai tranzīta uzņēmumam, centram vai organizācijai;

4.4. tiem ir transportēšanai nepieciešamais veselības (veterinārais) sertifikāts vai cits pavaddokuments (turpmāk – pavaddokuments), kuru:

4.4.1. paredz šo noteikumu 1.pielikumā norādītie normatīvie akti vai nacionālie normatīvie akti, kas ievieš minētās prasības;

4.4.2. noteikusi saņēmēja dalībvalsts, ja dzīvniekiem vai to produktiem nav noteiktas prasības šo noteikumu 1.pielikumā minētajos normatīvajos aktos;

4.5. pret attiecīgajām infekcijas slimībām uzņēmīgie dzīvnieki vai to produkti nav nākuši no:

4.5.1. uzņēmumiem, centriem un organizācijām, kuras atrodas teritorijās vai reģionos, kur tiek piemēroti ierobežojumi dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu aprītei saistībā ar kādas šo noteikumu 2.pielikumā minētas slimības gadījumu vai aizdomām par šādu gadījumu vai tiek piemēroti drošības pasākumi;

4.5.2. uzņēmumiem, centriem un organizācijām, kuras atrodas teritorijās vai reģionos, kur tiek piemēroti ierobežojumi dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu aprītei saistībā ar kādas šo noteikumu 2.pielikumā minētas slimības gadījumu vai aizdomām par šādu gadījumu vai tiek piemēroti drošības pasākumi;

4.5.3. uzņēmuma, kas nevar izpildīt normatīvajos aktos par prasībām dzīvnieku tirdzniecībai starp dalībvalstīm paredzētās papildu prasības attiecībā uz šo noteikumu 2.pielikumā minētu infekcijas slimību, ja uzņēmums, centrs vai organizācija, valsts vai tās teritorija, uz kuru dzīvnieki vai produkti tiek vesti, atzīta par attiecīgās slimības neskartu;

4.5.4. teritorijas, kura saskaņā ar šo noteikumu 4.5.3.apakšpunktā minēto normatīvo aktu prasībām nav atzīta par attiecīgo dzīvnieku infekcijas slimību neskartu, ja dzīvnieki vai produkti tiek vesti uz teritoriju, kura saskaņā ar normatīvajiem aktiem par veterinārajām prasībām govju un cūku tirdzniecībā, kas ievieš Padomes 1964.gada 26.jūnija Direktīvas [64/432/EEK](#) par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē liellopu un cūku tirdzniecību Kopienā, 9.pantu, vai citiem normatīvajiem aktiem atzīta par attiecīgās slimības neskartu.

5. Šo noteikumu 4.4.apakšpunktā minētos pavaddokumentus izsniedz oficiālais veterinārārsts, kas atbild par izcelsmes uzņēmuma, centra vai organizācijas uzraudzību (izņemot zootehniskos dokumentus, ko izsniedz atzīta šķirnes dzīvnieku audzēšanas organizācija), un pavaddokuments paliek kopā ar dzīvnieku vai produktu kravu, līdz tos saņem pavaddokumentā minētais kravas saņēmējs.

6. Oficiālais veterinārārsts pirms pavaddokumentu izsniegšanas pārliecinās, ka tiek ievērotas šo noteikumu 4.5.apakšpunktā noteiktās prasības.

7. Vienā transportlīdzeklī pārvadājot dzīvnieku vai produktus uz vairākām saņemšanas vietām, tos sagrupē atbilstoši saņemšanas vietu skaitam. Katrai saņemšanas vietai nepieciešams pavaddokuments.

8. Ja dzīvnieki un produkti paredzēti eksportam uz trešajām valstīm, produktus cauri Latvijas teritorijai transportē muitas uzraudzībā. Dzīvnieku transportēšanu pārtrauc, ja tas nepieciešams dzīvnieku labturības prasību izpildei.

9. Pārtikas un veterinārais dienests kontrolē, lai:

9.1. dzīvnieki, kurus paredzēts nokaut saskaņā ar šo noteikumu 2.pielikumā minētās slimības apkarošanas programmu, un no šiem dzīvniekiem iegūtie produkti netiktu izvesti uz citu dalībvalsti;

9.2. dzīvnieki un produkti, kurus nedrīkst izplatīt Latvijas teritorijā sabiedrības veselības vai dzīvnieku veselības aizsardzības apsvērumu dēļ, netiktu izvesti uz citu dalībvalsti.

10. Pārtikas un veterinārais dienests kontrolē uzņēmumus, dzīvnieku tirdzniecības un savākšanas vietas, centrus un organizācijas, lai pārliecinātos, ka tirdzniecībai paredzētie dzīvnieki un produkti atbilst šo noteikumu 4.punktā minētajām prasībām.

11. Ja rodas aizdomas, ka normatīvo aktu prasības netiek pildītas, Pārtikas un veterinārais dienests veic papildu kontroli. Ja aizdomas apstiprinās, veic atbilstošus pasākumus, ieskaitot konkrētā uzņēmuma, centra vai organizācijas darbības apturēšanu un dzīvnieku un produktu izvešanas pārtraukšanu no konkrētā uzņēmuma.

12. Pārtikas un veterinārais dienests kontrolē, vai:

12.1. dzīvnieku un produktu turētāji ievēro noteikumu prasības visos ražošanas un tirdzniecības posmos;

12.2. dzīvnieki tiek transportēti transportlīdzekļos, kas atbilst higiēnas prasībām.

13. Pārtikas un veterinārais dienests dzīvnieku un produktu atbilstību šo noteikumu 4.punktā minētajām prasībām kontrolē vienādi neatkarīgi no tā, vai dzīvnieki un produkti paredzēti tirdzniecībai starp dalībvalstīm vai izplatīšanai Latvijas teritorijā.

14. Pārtikas un veterinārais dienests dienā, kad tiek izsniegti dzīvnieku vai produktu kravas pavaddokumenti, ar Eiropas Savienības elektroniskās informācijas apmaiņas sistēmas palīdzību informē saņēmēja dalībvalsts un saņemšanas vietas kompetento iestādi par nosūtīto kravu.

15. Dzīvnieku vai produktu saņemšanas vietā Pārtikas un veterinārais dienests izlases veidā pārbauda no citām dalībvalstīm ievesto dzīvnieku vai produktu atbilstību šo noteikumu prasībām, vienlaikus ņemot arī paraugus izmeklējumiem.

16. Paraugus izmeklējumiem ņem saskaņā ar Eiropas Komisijas lēmumu [94/338/EEK](#), kas nosaka sīkākas prasības normatīvo aktu piemērošanai attiecībā uz paraugu ņemšanu dzīvnieku un produktu saņemšanas vietā.

17. Ja Pārtikas un veterinārā dienesta rīcībā ir oficiāla informācija, kas rada aizdomas par normatīvo aktu pārkāpumiem attiecībā uz dzīvniekiem vai produktiem, kas ievesti Latvijas teritorijā vai tiek vesti caur Latvijas teritoriju, kontroli var veikt arī dzīvnieku vai produktu pārvadāšanas laikā, vienlaikus pārbaudot arī pārvadāšanai izmantoto transportlīdzekli.

18. Ja dzīvnieki no citas dalībvalsts paredzēti atzītam tirgum vai savākšanas centram, šī

uzņēmuma īpašnieks vai tā pilnvarota persona nodrošina, lai netiek saņemti dzīvnieki, kas neatbilst šo noteikumu prasībām. Pārtikas un veterinārais dienests izlases veidā pārbauda dzīvnieku pavaddokumentus, lai pārliecinātos par minēto prasību ievērošanu.

19. Ja dzīvnieki no citas dalībvalsts tiek vesti uz kautuvi, par kautuves uzraudzību atbildīgais oficiālais veterinārārsts nodrošina, ka kaušanai tiek pieņemti tikai tie dzīvnieki, kas atbilst šo noteikumu prasībām.

20. Kautuves īpašnieks vai tā pilnvarota persona ir atbildīga par šo noteikumu 4.3. un 4.4.apakšpunktā noteiktajām prasībām neatbilstošu dzīvnieku kaušanu.

21. Ja dzīvnieki no citas dalībvalsts tiek vesti reģistrētam dzīvnieku tirgotājam, kurš sadala kravu, vai citam uzņēmumam, kurš neatrodas pastāvīgā uzraudzībā, tirgotājs vai uzņēmums tiek uzskatīts par dzīvnieku saņēmēju un pilda šo noteikumu 24.punktā noteiktās prasības.

22. Tirgotāji, kas nodarbojas ar dzīvnieku un produktu tirdzniecību starp dalībvalstīm:

22.1. pirms tirdzniecības uzsākšanas reģistrējas Pārtikas un veterinārajā dienestā;

22.2. veido nosūtīto dzīvnieku un produktu reģistru. Ja dzīvnieki vai produkti tiek nosūtīti šo noteikumu 23.punktā minētajam uzņēmumam, kas kravu sadala, reģistrā norāda arī dzīvnieku vai produktu tālāko saņēmēju;

22.3. saglabā šo noteikumu 22.2.apakšpunktā minēto reģistru ne mazāk kā trīs gadus un uzrāda to Pārtikas un veterinārā dienesta amatpersonām pēc viņu pieprasījuma.

23. Ja dzīvnieki no citas dalībvalsts tiek vesti uz uzņēmumu, centru vai organizāciju, ieskaitot gadījumus, kad transportēšanas laikā dzīvnieku krava tiek pilnīgi vai daļēji izkrauta, katram dzīvniekam vai dzīvnieku grupai nepieciešams pavaddokuments, kurš pavada kravu, līdz to saņem pavaddokumentā minētais saņēmējs.

24. Šo noteikumu 21. un 23.punktā minētie saņēmēji pirms kravas sadalīšanas vai pārdošanas pārbauda, vai ir ievērotas šo noteikumu 4.3. un 4.4.apakšpunktā noteiktās prasības, un informē Pārtikas un veterināro dienestu par konstatētajām neatbilstībām, izolē dzīvniekus līdz brīdim, kad Pārtikas un veterinārais dienests pieņem lēmumu par turpmāku rīcību ar tiem.

25. Veicot produktu kontroli, ievēro šo noteikumu 16., 17., 18., 19., 22., 23. un 24.punktā noteiktās prasības.

26. Pavaddokumentā norādītais dzīvnieku vai produktu saņēmējs:

26.1. 24 stundas iepriekš informē Pārtikas un veterināro dienestu par kravu un tās plānoto saņemšanas laiku. Ja tas nepieciešams kontroles nolūkiem, Pārtikas un veterinārais dienests var pieprasīt to informēt 48 stundas iepriekš. Iepriekš nav jāpaziņo par to zirgu saņemšanu, kuriem ir Eiropas Savienības normatīvajos aktos paredzētie dokumenti, kas nepieciešami reģistrētu zirgu tirdzniecībai starp dalībvalstīm;

26.2. vismaz sešus mēnešus uzglabā pavaddokumentus un uzrāda tos Pārtikas un veterinārā dienesta amatpersonām pēc viņu pieprasījuma.

27. Ja Eiropas Savienības normatīvie akti, Latvijas vai citas dalībvalsts (ja attiecīgo jautājumu Eiropas Savienības normatīvie akti neregulē) normatīvie akti paredz dzīvnieku ievietošanu karantīnā, to dara dzīvnieku saņemšanas vietā.

28. Pārtikas un veterinārais dienests šo noteikumu 55.punktā minētajos normatīvajos aktos paredzētajos gadījumos veterināro apsvērumu dēļ var noteikt, ka karantīna jāveic īpašā karantīnas punktā, un šādā gadījumā Pārtikas un veterinārais dienests informē Eiropas Komisiju par veselības aizsardzības apsvērumiem, kuru dēļ šāds lēmums pieņemts.

29. Vietās, kur ievē dzīvniekus un produktus no trešajām valstīm (ostas, lidostas un citas kontroles vietas), attiecībā uz katru kravu veic šādus kontroles pasākumus:

29.1. dzīvnieku un produktu izcelsmes dokumentu pārbaudi;

29.2. Eiropas Savienības izcelsmes dzīvnieku un produktu kontrolei piemēro šo noteikumu 17., 18., 19., 22., 23., 24., 25. un 26.punktā noteiktās prasības;

29.3. trešo valstu izcelsmes dzīvnieku un produktu kontrolei piemēro normatīvos aktus, kas nosaka veterinārās kontroles kārtību, ievēdot dzīvniekus un dzīvnieku izcelsmes produktus no trešajām valstīm.

30. Dzīvniekus un produktus, kurus pārvadā ar regulāriem tiešiem satiksmes līdzekļiem starp Latviju un citu dalībvalsti, kontrolē saskaņā ar šo noteikumu 17., 18., 19., 22., 23., 24., 25. un 26.punktā noteiktajām prasībām.

31. Ja, veicot kontroli dzīvnieku vai produktu saņemšanas vietā vai transportēšanas laikā, Pārtikas un veterinārais dienests konstatē šo noteikumu 3.pielikumā minētās slimības, zoonozes vai citas dzīvnieku infekcijas slimības, kas var radīt draudus cilvēku vai dzīvnieku veselībai, ierosinātāja klātbūtni vai to, ka dzīvnieku vai produktu krava nāk no reģiona, kur konstatēta epizootija, dzīvniekus ievieto karantīnā vai nokauj un iznīcina.

32. Izdevumus par šo noteikumu 31.punktā minētajiem pasākumiem sedz kravas nosūtītājs, tā pārstāvis vai par kravu atbildīgā persona.

33. Pārtikas un veterinārais dienests nekavējoties rakstiski informē citas dalībvalstis un Eiropas Komisiju par konstatētajiem pārkāpumiem, veiktajiem pasākumiem un to pamatojumu.

34. Šo noteikumu 31.punktā minētajos gadījumos piemēro šo noteikumu 46., 47., 48., 49., 50., 51. un 52.punktā noteiktos pasākumus.

35. Ja rīcība kādā konkrētā situācijā nav noteikta Eiropas Savienības normatīvajos aktos, Pārtikas un veterinārais dienests var ierosināt Eiropas Komisijai noteikt dalībvalstīm kopīgus pasākumus situācijas risināšanai.

36. Ja, veicot kontroli, Pārtikas un veterinārais dienests konstatē, ka dzīvnieki vai produkti neatbilst Eiropas Savienības normatīvo aktu prasībām, bet ar produktu izplatīšanu netiek apdraudēta cilvēku vai dzīvnieku veselība, par kravu atbildīgā persona var izvēlēties šādu turpmāko rīcību ar kravu:

36.1. dzīvnieku un produktu turēšana uzraudzībā, līdz tiek apstiprināta atbilstība prasībām, un, ja atbilstība netiek panākta, tad to pasākumu piemērošana, kurus paredz minētie normatīvie akti;

36.2. dzīvnieku nokaušana vai produktu iznīcināšana;

36.3. dzīvnieku vai produktu nosūtīšana atpakaļ uz izcelsmes valsti, ja tam piekrīt izcelsmes valsts kompetentā iestāde, iepriekš informējot tās valsts kompetento iestādi, caur kuru dzīvnieki vai produkti tiek vesti tranzītā.

37. Ja kravas pavaddokumenti neatbilst šo noteikumu prasībām, par kravu atbildīgajai personai ir iespēja šo neatbilstību novērst 72 stundu laikā, un pēc šī termiņa beigām tiek piemērotas šo noteikumu 36.punkta prasības.

38. Šo noteikumu 31. un 36.punktā minētajos gadījumos Pārtikas un veterinārais dienests nekavējoties sazinās ar dzīvnieku vai produktu izcelsmes valsts kompetento iestādi, lai noskaidrotu, kādi ir veiktie kontroles pasākumi, pieņemtie lēmumi un to pamatojums.

39. Ja Pārtikas un veterinārais dienests uzskata, ka izcelsmes valsts kompetentās iestādes veiktie pasākumi nav pietiekami, tas kopīgi ar izcelsmes valsts kompetento iestādi izvērtē nepieciešamos pasākumus, lai uzlabotu situāciju. Ja nepieciešams, Pārtikas un veterinārais dienests var veikt situācijas pārbaudi izcelsmes valstī.

40. Ja šo noteikumu 31. un 36.punktā minētie pārkāpumi atkārtojas, Pārtikas un veterinārais dienests par to informē Eiropas Komisiju un citu dalībvalstu kompetentās iestādes.

41. Pārtikas un veterinārais dienests var ierosināt Eiropas Komisijai veikt šādus pasākumus:

41.1. nosūtīt inspekciju uz produktu izcelsmes uzņēmumu;

41.2. uzdot dalībvalsts ekspertam, kurš iekļauts Eiropas Komisijas apstiprinātā sarakstā, pārbaudīt situāciju dzīvnieku vai produktu izcelsmes vietā;

41.3. pieprasīt izcelsmes valsts kompetentajai iestādei palielināt izmeklējamu produktu paraugu skaitu produktu izcelsmes uzņēmumā.

42. Pārtikas un veterinārais dienests pēc produktu saņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes pieprasījuma palielina kontroles biežumu dzīvniekiem un produktiem no attiecīgā uzņēmuma, centra vai organizācijas, atzīta tirgus vai savākšanas centra un, ja ir apdraudēta cilvēku vai dzīvnieku veselība, neizsniedz pavaddokumentus, kā arī aptur dzīvnieku pārvietošanu vai produktu izplatīšanu.

43. Pārtikas un veterinārais dienests par pieņemtajiem lēmumiem attiecībā uz dzīvniekiem vai produktiem, kas ievesti no citas dalībvalsts, un to pamatojumu informē produktu izcelsmes valsts kompetento iestādi un produktu nosūtītāju.

44. Strīda gadījumā abas iesaistītās puses pēc savstarpējas vienošanās ne vēlāk kā mēneša laikā var iesniegt šādu strīdu izskatīšanai ekspertam, kurš iekļauts Eiropas Savienības ekspertu sarakstā. Pārtikas un veterinārajam dienestam ir tiesības šāda eksperta atzinumu saņemt ne vēlāk kā 72 stundas pēc informācijas nosūtīšanas par konstatētajiem pārkāpumiem, pieņemtajiem lēmumiem un to pamatojumu.

45. Izmaksas, kas saistītas ar kravas atpakaļnosūtīšanu, dzīvnieku turēšanu, izolēšanu, nokaušanu un iznīcināšanu, sedz kravas nosūtītājs, tā pārstāvis vai par kravu atbildīgā persona.

46. Pārtikas un veterinārais dienests nekavējoties informē citas dalībvalstis un Eiropas Komisiju par dzīvnieku infekcijas slimības (izņemot šo noteikumu 3.pielikumā minētās) uzliesmojumu Latvijas teritorijā vai citiem cēloņiem, kas rada draudus cilvēku vai dzīvnieku veselībai.

47. Pārtikas un veterinārais dienests informē citas dalībvalstis un Eiropas Komisiju par šo noteikumu 3.pielikumā minēto slimību uzliesmojumiem Latvijas teritorijā, izmantojot dzīvnieku slimību notifikācijas sistēmu.

48. Pārtikas un veterinārais dienests šo noteikumu 46.punktā minētajos gadījumos nekavējoties veic Eiropas Savienības normatīvajos aktos par dzīvnieku infekcijas slimību kontroli noteiktos pasākumus, ieskaitot aizsardzības un uzraudzības zonu izveidošanu, kā arī veic citus pasākumus, kas nepieciešami situācijas uzlabošanai.

49. Ja, veicot šo noteikumu 17., 18., 19., 22., 23., 24., 25. un 26.punktā minētos kontroles pasākumus attiecībā uz dzīvniekiem un produktiem, kas ievesti Latvijā vai tiek vesti tranzītā no citām dalībvalstīm, tiek konstatētas šo noteikumu 46.punktā minētās slimības vai citi draudi, Pārtikas un veterinārais dienests rīkojas saskaņā ar šo noteikumu 48.punktu un var piemērot aizsardzības pasākumus, ieskaitot dzīvnieku karantīnu.

50. Ja ir apdraudēta cilvēku vai dzīvnieku veselība, līdz brīdim, kad Eiropas Komisija nosaka aizsardzības pasākumus, Pārtikas un veterinārais dienests var noteikt pagaidu aizsardzības pasākumus attiecībā uz dzīvnieku vai produktu izcelsmes uzņēmumu, centru vai organizāciju, bet epizootijas gadījumā – uz Eiropas Savienības normatīvajos aktos noteikto aizsardzības zonu, ko nosaka attiecīgās epizootijas uzliesmojuma gadījumā.

51. Par pasākumiem, kas veikti saskaņā ar šo noteikumu 50.punktu, Pārtikas un veterinārais dienests nekavējoties informē citas dalībvalstis un Eiropas Komisiju.

52. Pārtikas un veterinārais dienests nodrošina Eiropas Komisijas pieņemto lēmumu izpildi gadījumos, kad rodas dzīvnieku infekcijas slimību draudi vai citi draudi cilvēku vai dzīvnieku veselībai.

53. Uzņēmums nodrošina Pārtikas un veterinārajam dienestam kopā ar Eiropas Komisijas un Eiropas Savienības dalībvalstu ekspertiem iespēju veikt šādas darbības:

53.1. pārbaudīt uzņēmumus, iekārtas, transportlīdzekļus un dzīvnieku apzīmēšanas un identifikācijas procesus;

53.2. pārbaudīt, vai personāls atbilst prasībām, kas noteiktas šo noteikumu 1.pielikumā minētajos normatīvajos aktos;

53.3. ņemt paraugus no dzīvniekiem un produktiem, kurus paredzēts pārdot vai piedāvāt pārdošanai vai transportēšanai;

53.4. pārbaudīt dokumentus vai datoros esošo informāciju, kas attiecas uz noteikumos minēto kontroles pasākumu veikšanu.

54. Saskaņā ar šiem noteikumiem kontrolē arī to dzīvnieku un produktu tirdzniecību, kuriem nav noteiktas prasības šo noteikumu 1.pielikumā minētajos Eiropas Savienības normatīvajos aktos.

55. Zemkopības ministrija informē Eiropas Komisiju un citas dalībvalstis par normatīvajiem aktiem, kurus Latvija piemēro šo noteikumu 54.punktā minēto dzīvnieku un produktu tirdzniecībai.

56. Par šo noteikumu pārkāpumiem personas saucas pie normatīvajos aktos noteiktās atbildības.

57. Noteikumi stājas spēkā ar 2004.gada 1.maiju.

58. Govju, cūku, aitu un kazu tirgotāji, kuri uzsākuši tirdzniecību līdz šo noteikumu spēkā stāšanās dienai, līdz 2004.gada 1.jūlijam reģistrējas Pārtikas un veterinārajā dienestā.

Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvu

Noteikumos iekļautas tiesību normas, kas izriet no Padomes 1990.gada 26.jūnija Direktīvas [90/425/EEK](#) par veterinārajām un zootehniskajām pārbaudēm, kas piemērojamas Kopienā iekšējā tirdzniecībā ar noteiktiem dzīvniekiem un produktiem, lai izveidotu iekšējo tirgu.

Ministru prezidenta vietā –

Ministru prezidenta biedrs

A.Šlesers

Zemkopības ministrs

M.Roze

1.pielikums
Ministru kabineta
2004.gada 18.marta
noteikumiem Nr.143

Eiropas Savienības normatīvie akti, saskaņā ar kuriem tiek kontrolēta dzīvnieku, dzīvnieku spermas, olšūnu un embriju tirdzniecība

I. Veterinārās (izņemot zootehniskās) prasības

Nr. p.k.	Dzīvnieki vai produkti	Eiropas Kopienas normatīvie akti
1.	Liellopi (govis) un cūkas	Padomes 1964.gada 26.jūnija Direktīva 64/432/EEK par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē liellopu un cūku tirdzniecību Kopienā
2.	Liellopu sperma	Padomes 1988.gada 14.jūnija Direktīva 88/407/EEK par veterinārsanitārajiem nosacījumiem, kas piemērojami mājas liellopu sasaldētas spermas iekšējai tirdzniecībai un ievadumiem Kopienā
3.	Liellopu olšūnas un embriji	Padomes 1989.gada 25.septembra Direktīva 89/556/EEK par dzīvnieku veselības prasībām, kas reglamentē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar liellopu sugu mājdzīvnieku embrijiem un to importu no trešajām valstīm
4.	Zirgu dzimtas dzīvnieki	Padomes 1990.gada 26.jūnija Direktīva 90/426/EEK par veterinārsanitārajiem nosacījumiem, ar ko reglamentē zirgu dzimtas dzīvnieku pārvadāšanu un ieviešanu no trešajām valstīm
5.	Kuiļu sperma	Padomes 1990.gada 26.jūnija Direktīva 90/429/EEK ar ko nosaka dzīvnieku veselības prasības, kas piemērojamas

		Kopienas iekšējā tirdzniecībā ar cūku sugu mājdzīvnieku spermu un tās importu
6.	Diennakti veci cāļi un inkubējamās olas	Padomes 1990.gada 15.oktobra Direktīva 90/539/EEK par dzīvnieku veselības nosacījumiem, ar ko reglamentē mājputnu un inkubējamo olu tirdzniecību Kopienā un to ievēšanu no trešajām valstīm
7.	Akvakultūras dzīvnieki un produkti	Padomes 1991.gada 28.janvāra Direktīva 91/67/EEK , kura attiecas uz veterinārsanitārajiem nosacījumiem, ar ko reglamentē akvakultūras dzīvnieku un produktu laišanu tirgū
8.	Aitas un kazas	Padomes 1991.gada 28.janvāra Direktīva 91/68/EEK par dzīvnieku veterinārsanitārajām prasībām, kas ietekmē aitu un kazu tirdzniecību Kopienā
9.	Citi dzīvnieki, to sperma, olšūnas un embriji	Padomes 1992.gada 13.jūlija Direktīva 92/65/EEK , ar ko paredz veterinārsanitārās prasības attiecībā uz tādu dzīvnieku, spermas, olšūnu un embriju tirdzniecību un importu Kopienā, uz kuriem neattiecas veterinārsanitārās prasības, kas paredzētas īpašos Kopienas noteikumos, kuri minēti Direktīvas 90/425/EEK A (I) pielikumā
10.	Visas dzīvnieku grupas	Padomes 1991.gada 19.novembra Direktīva 91/628/EEK par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas laikā, ar kuru groza Direktīvas 90/425/EEK un 91/496/EEK Eiropas Parlamenta un Padomes 2002.gada 3.oktobra Regula (EK) Nr. 1774/2002 , ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam

II. Zootehniskās prasības

Nr. p.k.	Dzīvnieki vai produkti	Eiropas Kopienas normatīvie akti
11.	Liellopi (govis)	Padomes 1977.gada 25.jūlija Direktīva 77/504/EEK par govslomu sugu tīršķirnes vaisliniekiem Padomes 1991.gada 25.marta Direktīva 91/174/EEK , kas nosaka zootehnikas un cilts prasības tīršķirnes dzīvnieku pārdošanai un ar ko izdara grozījumus Direktīvās 77/504/EEK un 90/425/EEK
12.	Cūkas	Padomes 1988.gada 19.decembra Direktīva 88/661/EEK par zootehniskajiem standartiem, kas piemērojami tīršķirnes vaislas cūkām
13.	Aitas un kazas	Padomes 1989.gada 30.maija Direktīva 89/361/EEK par tīršķirnes vaislas aitām un kazām
14.	Zirgu dzimtas dzīvnieki	Padomes 1990.gada 26.jūnija Direktīva 90/427/EEK par zootehniskajiem un ģeoloģiskajiem nosacījumiem, kas regulē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar zirgu dzimtas dzīvniekiem

Dzīvnieku infekcijas slimības, kuru gadījumā nepieciešama ārkārtas rīcība, kas saistīta ar teritorijas (dalībvalsts, reģiona vai zonas) ierobežojumiem

1. Mutes un nagu sērga (FMD)
2. Klasiskais cūku mēris (CSF)
3. Āfrikas cūku mēris (ASF)
4. Cūku vezikulārā eksantēma (SVD)
5. Ņūkāsas slimība (ND)
6. Govju mēris
7. Mazo atgremotāju mēris (PPR)
8. Vezikulārais stomatīts (VS)
9. Zilās mēles slimība
10. Āfrikas zirgu mēris (AHS)
11. Virālais zirgu encefalomiēlīts
12. Tešenas slimība
13. Putnu gripa
14. Aitu un kazu bakas
15. Nodulārais dermatīts
16. Rifta ielejas drudzis
17. Infekciozā liellopu pleiopneimonija

Zemkopības ministrs

M.Roze

Dzīvnieku infekcijas slimības, kuru gadījumā Pārtikas un veterinārais dienests informē citas dalībvalstis un Eiropas Komisiju, izmantojot dzīvnieku slimību notifikācijas sistēmu (ADNS)

1. Mutes un nagu sērga (FMD)
2. Klasiskais cūku mēris (CSF)
3. Āfrikas cūku mēris (ASF)
4. Cūku vezikulārā eksantēma (SVD)

5. Nūkāsas slimība (ND)
6. Govju mēris
7. Mazo atgremotāju mēris (PPR)
8. Vezikulārais stomatīts (VS)
9. Zilās mēles slimība
10. Āfrikas zirgu mēris (AHS)
11. Tešenas slimība
12. Putnu gripa
13. Aitu un kazu bakas
14. Nodulārais dermatīts
15. Rifta ielejas drudzis
16. Infekciozā liellopu pleiopneimonija
17. Infekciozā lašu anēmija
18. Infekciozā hematopoētiskā nekroze
19. Virālā hemorāģiskā septicēmija

Zemkopības ministrs

M.Roze